

Atribut—superlativ

Un fel curios de superlativ rezultă din repetarea cuvântului în formă de atribut genetival. E vorba, la origine, de un genetiv al comparației, care se găsește și în latina vulgară, fiind parte de origine populară, parte venit din limbile orientale, mai ales pe calea cărților și formulelor religioase (*rex regum, dominus dominorum, principum princeps, episcopus episcoporum, servus servorum, disciplina disciplinarum, venena venenorum, caeli caelorum, saeculo saeculorum*, etc., cf. Stolz-Schmalz-Hofmann, *Lat Grammatik*⁵, II, pp. 390—391) *Cântarea cântărilor, în veacul veacului, în vecii vecilor, începutul începutului, capătul capătului sau capetelor, comedia comediilor, frumoasa frumoaselor, ocară ocărilor*, etc., și genetiv cu *de neam de neam, veci de veci*. Ex *Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat, acum și în vecii vecilor, Amin* (Al O Teodorianu, *Hronicul măscăriciului vălătuc*, București, 1928, p. 18), *Când l-a strigat împăratul pe nume, el, robul, a răspuns așa, încet, din fundul-fundului* (L. Morariu, *De la noi*³, p. 119), *Ia urma urmei ce știu eu ce-i mai dă* (id., ib., p. 89), și *la urma urmei tot pe-a ei eșea* (Al O Teodoreanu, o.c., p. 18), *pune mâna pe zid, și minunea minunilor, se face o ușă* (L. Morariu, ib., p. 69), *neam de neamul lor au ră-tăcit prin Bărăgan* (Odobescu, la Tiktin, DRG, 1043), [Mama] *il vedeă întrând prin case mari pe unde neam de neamul ei n'a călcat* (Vlahuță, *Icoane*, ap. Tiktin, ib.), arom. *Aleptul alepților și ģonile a ģonilor, nâs earà* (P. Papahagi, *Basme arom.*, p. 132).

N. DRĂGANU

V

O seamă de sârbisme din Banat

Căigănă, cărgarnă, gărgană „ouă sparte în unsoare, jumări de ouă”. Dicționarul Academiei compară forma *cărgană* cu ung. *kajgonya*, iar pe *gărgană* îl derivă din turc. *kajgana*.